

er, kan det jo godt være, at det ikke er den højtærede Konseilspræsident.

Jeg vil ogsaa gerne spørge, om dette Ministerium er et parlamentarisk Ministerium, der som Eksistensbetingelse kræver et Flertal i dette Ting, og paa hvilket Grundlag Ministeriet tænker sig at samle et saadant Flertal her i Tinget.

Det kunde jo tænkes, at dette Ministerium efterhaanden antog de af den nuværende Konseilspræsident paa Køkkenmøddingen henlagte Venstreanskuelser, som vare hans Anskuelser i hans Manddomstid, og som han nylig foragtelig vendte Ryggen, men som han vel ogsaa kan antage igen. Hvis det skulde vise sig, er det jo muligt, at dette Ministerium vil søge sig et Flertal paa et Venstregrundlag, paa et demokratisk Grundlag her i Tinget. Det ved jeg ikke. Det skal ogsaa være, den højtærede Konseilspræsident vil lade sine Venstreanskuelser, som han saa stolt kæmpede for i sin Manddom, ligge paa Køkkenmøddingen, og at Ministeriet vil søge Tilslutning til Højre og saaledes skabe sig et Flertal i dette Ting. Derom vide vi ikke noget. Vi vide for Resten ikke en Gang, om det er et Ministerium, som vil være parlamentarisk og vil kræve et parlamentarisk Flertal her i dette Ting. Men dette maa vi dog have at vide. Altsaa først og fremmest: er dette Ministerium, et Ministerium, som stiller det parlamentariske Krav, og ønsker Ministeriet, at dette Flertal skal dannes med Tilslutning fra Højre eller med Tilslutning fra det radikale Demokratis Side? Den højtærede Konseilspræsident kan for saa vidt gaa til hvilken Side det skal være, der er ingen, der kan have nogen som helst Mening om, hvorvidt han vil svinge til højre eller til venstre.

Indtil videre maa jeg mene, at dette Ministerium er et parlamentarisk Ministerium, for hvis jeg ikke mente, at dette Ministerium vil være et parlamentarisk Ministerium, som krævede et Flertal her i dette Ting, vilde jeg fornærme den højtærede Finansminister blodigt, for han udtalte saa sent som den 25. Februar i Aar her i Tinget overfor det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvar Jensen): „Det ærede Medlem, der nu satte sig, fremkom med en Udtalelse, der nødvendiggør en kort Bemærkning fra min Side. Som ærede Medlemmer vide, ønsker jeg ikke at staa paa den Plads, hvor jeg staar, uden som fuldt ud parlamentarisk Minister. Jeg kan føje een Ting til, at jeg har, hvad jeg mange Gange — ogsaa

før jeg blev Minister — har tilkendegivet, den Overbevisning, at under den nuværende politiske Situation lader der sig kun regere paa Grundlag af de to Grupper, efter hvis Tilslutning jeg fulgte Hs. Majestæts Opfordring til at danne en Regering. Hvis den Forudsætning ikke længer eksisterer, hvis jeg faar den Opfattelse — og den kunde tænkes at blive tilvejebragt hurtigt og let — at det ikke længer er et Ønske hos det Flertal, hvis Tilslutning jeg begærede, da jeg tiltraadte Regeringen, at jeg skal fortsætte den, er jeg ikke længer Minister“.

Paa Grundlag af de to Grupper kan der ikke mere dannes et Flertal her i Tinget, de to Grupper ere blevne til 3 Grupper, men selv disse 3 Grupper tilsammen ere kun 49 Medlemmer. Men det bliver der vel tilbage af, hvad den nuværende Finansminister den Gang som Konseilspræsident udtalte, at naaar han skal være Medlem af et Ministerium, fastholder han det Krav, at det skal være et parlamentarisk, have Tilslutning fra et Flertal i dette høje Ting. Men det er aldeles umuligt at sige, om Ministeriet har det, saa længe vi ikke vide, hvad det er for et Ministerium, vi have, ikke vide, hvilket Program det staar paa, om det er et radikalt Ministerium, om det er et moderat Ministerium, om det er et Højre-Ministerium, om det er et Ministerium, som vil staa paa „de 27“s Program eller paa Odenseprogrammet — paa Socialdemokratiets Program staar det vel ikke, men absolut udelukket kan det jo ikke være; vi vide jo slet ikke noget derom, og efter saa store Kolbøtter, som vi have set den højtærede Konseilspræsident slaa for nylig, da han med faa Dages Mellemlum udtalte sig med den største Ringeagt om den Militerplan, som han kort derefter hente paa Hotel Phønix skabte Grundlag for at faa gennemført, kunne vi jo ikke vide, om den højtærede Konseilspræsident i de forløbne Uger ikke har haft Tid til at bevæge sig saa langt ud til Venstre, at han nu er bleven Socialdemokrat. Det hele er jo fuldkommen usikkert, men vi maa have Besked: Hvilket Program har dette Ministerium? Og er det et Ministerium, der vil være parlamentarisk eller ikke?

Den finansielle Tilstand, vi ere komne ind i, giver mig naturligvis ogsaa Anledning til nogle Bemærkninger, men jeg ønsker at gøre disse Bemærkninger saaledes, at de ikke skulle tjene til at forøge den Frygt for, at vore Statsfinanser skulle være fuldstændig ødelagte, som er ved at komme